

TÍÐINDI

Tá Bjørn Kalsø setti hakan í til Marknagilsdepilin

Tað var rættiligur hátíðardámur í Marknagili seinnapartin mánadagin, tá landsstýrismaðurin í mentamálum, Bjørn Kalsø - við heimagjördum haka - loysti fyrsta flagið fyri Føroya størstu skúlaverkætlan nakrantíð. Haldið byrjaði við, at næmingar og lærarar úr Hoydølum sungu nakrar vakrar og vælljómandi sangir

Vilmund Jacobsen

Tað var stjórin í Landsverki, Evald Kjølbro, sum legði fyrri, og hann segði, at hetta er ein stórir dagur, sum nógv hava sæð fram til - og endiliga er dagurin upprunnin.

- Nógvir snávingarsteinar hava verið á vegnum, og onkrar av hesum kundu vit havt verið fyrri uttan. Men, tað skulu vit ikki dvølja við nú.

Stjórin vísti á, hvussu týðningarmikið tað er, at allir partar eru klárir og eru við, tá ein slík stór verkætlan verður sett í gongd.

- Eg haldi meg kunna siga, at vit øll nú draga somu línu. Eg vóni, at vit um stívliga trý ár, tá skúlin verður tikin í nýtslu, kunnu siga, at tað var tað vert, at vit brúktu tíð upp á at fáa verkætlanina so

klára sum gjørligt, áðrenn vit fóru í gongd.

Evald segði, at sum stjórin í Landsverki, sum er byggharri í hesi verkætlan, fegnast hann um, at politiskur vilji hevur verið til staðar.

- Eg eri sera fegin um, at vit funnu eina loysn, eftir at vit høvdu roynt at finna tær sparingar sum vóru møguligar.

Hann vísti á, at kjarnin í øllum er, at okkara unga ættarlið nú fær góðar og virðiligar karmar at leggja grundstøðið undir víðari útbúgving.

- Eg ynski øllum góða eydnu við byggingini og næmingum og lærarum góða eydnu við teimum frálíku kørmunum sum verða, tá skúlin verður tikin í nýtslu á sumri í 2016, segði Evald Kjølbro.

Heimagjördur haki

Bjørn Kalsø, landsstýrismaðurur í mentamálum, var næstur at taka orðið, og hann byrjaði við orðunum, at "...leingi er tað, ið væl skal vera", sum orðatakið sigur.

Landsstýrismaðurin greiddi frá gongdini í hesum máli og segði, at longu í fyrru helvt av áttatiárunum, tá Handilsskúlin varð bygdur í Marknagili, vóru ætlanir um at byggja nýggjan Tekniskan skúla her. Í seinnu helvt av nítiárunum varð eisini arbeiðið íttakiliga við ætlanum at byggja nýggjan studentaskúla á hesum staði.

- Kortini hevur øll hesi ár ongantíð eydnast at standa saman um nakra av ætlanunum, og hava tær allar verið av ongum. Tí eri eg ómetaliga fegin um at standa á odda, nú tað loksins hevur

eydnast okkum at koma so langt við fyrireikingunum av hesi verkætlan, at tíðin nú er búgvin at loysa fyrstu fløgini, sum tekin um at farast kann undir at byggja.

Landsstýrismaðurin vísti á, at talan er um stóran dag í føroyskari søgu og helst millum teir størstu í okkara skúlasøgu.

- Her fara komandi mongu árinum ein stórir partur av okkara ungdomi at leggja lunnar undir framtíðina. Her fara vit at geva teimum tað besta, vit eiga - vitan og lærdóm.

Hann segði, at byggiverkætlanin, sum nú fer í gongd, fevnir sum kunnugt um Studentaskúlan, Tekniska Skúlan og Handilsskúlan.

- Útbyggingin kemur í tøkum tíma, tí umstøðurnar hjá lærarum og næmingum

á Tekniska Skúla í Smiðju-gerði og á Studentaskúlanum í Hoydølum hava verið út av lagi vánaligar í mong ár, og trongligt hevur eisini verið á Handilsskúlanum seinnu árinum, segði landsstýrismaðurin.

Hann legði aftrat, at tað er hansara vón, at verkætlanin fer at byggja brýr millum næmingar og lærarar.

- Hakan, sum eg nú fari at seta í svørðin, havi eg tilnevnað í samstarvi við góðar kreftir á Tekniska Skúlanum og við fyrmynd úr gomlum haka, sum blankaskálamenn nýttu at velja úr nýggjum við, tá teir fluttu til Syðradals, segði Bjørn Kalsø millum annað í røðu síni.

Livandi býarpartur

Triði og seinasti røðarin við hátíðarløtuna í Marknagili

mánadagin var borgarstjórin í Tórshavnar kommunu, Heðin Mortensen.

- Hetta er bara byrjanin, og mær tørvar ikki at siga landsstýrinum, at næsta stigið verður eitt altjóða universitet á Debesartrøð.

Borgarstjórin helt, at løtan av sonnum er stór og týðningarmikil.

- Løtan er stór, tí talan er um stórt og serstakt bygningverk. Løtan er týðningarmikil, tí talan er um størstu almennu iløgu í útbúgving nakrantíð, og sum verður øllum Føroya fólki at gagni. Vit kunnu frøast um at vera komin so langt, hóast tilgongdin hevur verið drúgv. Tað er ikki sørt, at vit í fleiri førum hava borið ótta fyrri, at verkætlanin fór fyrri bakka, og at vit kanska skuldu bíða í enn eini 10-15 ár eftir nýggj-